

ŁODŹNY (12) *ai*

o *jasne*.

sg m N łódźny (8). ◊ *A* łódźny (1). ◊ *f A* łódźną (1). ◊ *n N* łódźne (1). ◊ *pl G* łódźnych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Przymiotnik od „łódź”; navalis Mącz (12) :

a. *Do łodzi należący (11) :* Classicus, Łódźny/ Co ku łodzi należy *Mącz* 56a; Rudens, Lina albo powróż łódźny. *Mącz* 359d; Tropis, Łódźne dno. *Mącz* 466c, 242b, 359d, 382c.

Wyrażenia: »łódźny hak« [*szyk 1:1*] (2): Anchora, Kotwica/ to ięft/ Łódźny hak. *Mącz* 9b; Manus etiam instrumentum navale seu telum, Hak łódźny. *Mącz* 209a.

»łódźny nos« (2): Coronis, Szpicá á koniec v kálzdey rzeczy/ praesertim autem apud navem, Łódźny nos. *Mącz* 66b, 358c.

»łódźna woźba« = *przewóz łodziq* (1): flumen navigabile, Rzeká którą wydzierzy łódźną woźbę. *Mącz* 242c.

b. *Złożony z łodzi (1) :*

Wyrażenie: »oboz łódźny« = *flota* (1): Classem ducere, Wieść obós łódźny. *Mącz* 56a.

Synonim: korabny.

Cf [**ŁODNY**], **ŁODZIENNY**